

Lőrinc László

GYŰLÖLETBESZÉD ÉS TÖRTÉNELEM

NÉHÁNY GONDOLAT A KURUC.INFO
TÖRTÉNELMI TÉMÁJÚ ANYAGAI KAPCSÁN

Számtalan előítéletes csoportgyűlölködés szabdalja a magyar társadalmat keresztül-kasul. Ezek célcsoportjai lehetnek biciklisok, autósok, gyalogosok, kutyatartók, galambtetetők, dohányosok, dohányboltosok, értelmiségiek, földszinti lakók, lifthasználók, devizahitelesek, panelprolik, lomizók, hajléktalanok és még ki tudja ki mindenki, és akkor nem is beszéltünk a foci klubok és zenei irányzatok körül kialakuló csoporttudatok egymásnak feszüléséről. A Kuruc.infón is tetten érhető, több egymásba kapcsolódó elemből összeálló csoportgyűlölködés (xenofóbia és homofóbia, cigánygyűlölet, antiszemitizmus, a nem jobboldalt és a modern demokráciát „kommunistaként” és idegenként azonosító, nyugat- és kapitalizmusellenesség) többek között abban is különbözik a fentiekétől, hogy történelemre is igényt tart. A múlthoz nyúl egyrészt a „mi” csoport összetartozástudatának megerősítéséhez (felmutatva annak csodás előtörténetét), másrészt az ellenségesnek tekintett „ők” meghatározásához, a gyűlölet ébrentartásához (kimutatva a csoport kártevéseit a múltban). Vagyis a jelenkorra vonatkozó gyűlöleteikből deriválják a maguk saját használatra előállított múltját, amely múlttal aztán tovább táplálják önmagukban a jelenkori gyűlölet tüzeit. Külön szerep jut ebben a játékban magának a múltteremtésről folytatott vitának: „mi” feltárjuk a valós múltat, „ők” egy évszázada meg akarnak fosztani „minket” tőle, elhazudják, eltitkolják, meghamisítják, és a maguk kitalált történelmét kényszerítik ránk helyette.

A HŐSÖK ÉS MÁRTÍROK: A „MI” ELŐDEI

A Kuruc.info történelemfelelőse, Lipusz Zsolt (aki 2008-ig történelemtanárként dolgozott egy nyíregyházi szakközépiskolában)¹ egy 2008. május 20-án posztolt cikkben² felsorolja, hogy kiket is tart a „mi” elődeinek: „*Attila, Árpád-házi királyaink, Dobó István, Zrínyi Miklós, II. Rákóczi Ferenc, 1848-as, második világháborús és 1956-os hőseink*”. Jellemzően csupa harcos. Szerinte „*a 10. században, a »kalandozások« idején egész Európa megtanulta becsülni* (kiemelés L.

L.) *a magyar nevet, amikor általánosan elterjedt nyugat-európai imádság volt: »A magyarok nyilaitól ments meg Uram minket!«*. Fontos és jellemző: ami becsülni való, az az erő, legyen akár kíméletlen, és a támadás; nem pedig a műveltség, vagy a humanizmus. Továbbá megtudjuk, hogy „*IV. Béla király uralkodása idején megvédtük Európát a mongol inváziótól*”, vagyis sem az nem zavarja a történetkreatort, hogy a király elmenekült, sem az, hogy az ország nem volt (nem is lehetett) képes legyőzni a tatárokat. Az is érdekes, hogy a mongol támadás valami olyasmi, amitől védeni kell Európát, míg az elszenvedő nyugat-európaiak nézőpontjából igen hasonló jellegű magyar kalandozások már becsülendő, dicső akciók. Dózsa is az elődök közé sorolhatjuk, hiszen „*1514-ben a mezővárosi parasztpolgárság és a jobbágyosság messze nem volt olyan mértékben kifosztva és megalázva, mint ma egy bármilyen státuszú munkavállaló, illetve egy magyar kisvállalkozó. Mégis*” – ellentétben a mai „*megfélemlített és kiszolgáltatott alkalmazottak*” magatartásával – „*fegyveres felkelést*” robbantottak ki.³

Még többet árul el arról, hogy mire kell itt a történelem a Bocskai István pályáját ismertető, *Modellértékű történelmi út, azaz a fegyveres nemzeti érdekérvényesítés* című cikk. Ebből az derül ki, hogy „*a jelenkori, dekadens Európában a hivatalos politika a gyávaság és a konfliktusok előli kitérés apoteózisát zengi, s különösen érvényes ez a Kárpát-haza államainak a magyar kisebbséggel kapcsolatos »nemzetpolitikájára«*.”⁴ A „*Bocskai-modell*” ezek után nehezen értelmezhető másként, mint harci buzdításként a magyar kisebbségekkel rosszul bánó szomszédok elleni jelenkori háborúhoz.

A dicső és férfias katonaelődök közé tartozik Horthy Miklós kormányzó is. A színrelépéséhez kötődő fehérterrortól egyszer az olvasható, hogy *nem volt*, máskor pedig, hogy *indokolt dolog volt*. „*A kommunizmus későbbi, szokásos, hazug állításaival ellentétben a Horthy-korszak nem valami vérfürdővel kezdődött, sőt, a törvényszékek meglehetősen elnézőek voltak*” – írja Lipusz 2008 júniusában.⁵ Ugyanez nála a három évvel későbbi, *Prónay Pál, az elfeledett hazafi* című írásban már így módosul: „*a jogállami keretek helyreállításáról ekkoriban még nem beszélhetünk, ennél fogva az aldoza-*

tok között sajnálatos módon lehetnek olyanok is, akik vételenek voltak a »dicsőséges 133 nap« időszakában elkövetett bűntettekben. Mindenesetre tény: a különítmények kommunistaellenes fellépése válasz volt a bolsevik szörnyállam vörös terroristái által elkövetett borzalmakra, s a kivégzettek túlnyomó többsége valamilyen gaztett elkövetője volt a vérgőzös, 1919-es kommün-érában.⁶ Vagyis a hamis múlt kotyvasztásakor a hibás érveken túl az önmaga paródiájává váló retro-gyűlöletbeszéd is fontos hozzávaló.

Ebbe a Horthy-képbe az 1944. október 16-i kiugrási kísérlet, a hitleri német szövetségessel való szakítás már nem fér bele, ezért a szerző a pátoszosan túlzó hordószónokéról önkéntelenül is a tudálékoskodón maszatoló tudós paródiájára váltva megjegyzi: „két-ségtelen, hogy mind politikai, mind erkölcsi szempontból e fegyverszüneti feltételek elfogadása és aláírása Horthy közéleti pályafutásának legnehezebben értelmezhető fejezete.” Más internetes forrásból azt is megtudjuk Lipusztól, hogy „Magyarország [1944. októberi] átállásának, áru-lásának megakadályozása nem egy lehetőség volt a sok közül, hanem az egyetlen elfogadható és ésszerű lépés az adott történelmi pillanatban. ... Szálasi Ferenc kormánya közjogi értelemben az utolsó legitím kormánya volt Magyarország-nak, mely példásan kiállt a magyar érdekekért.”⁷

Ennek megfelelően a „mi” dicső elődei közé tartoznak azok a „tisztességes, bátor férfiak” akik 1944-ben a végsőkig kitarva a náci Németország mellett „hazánkért, az európai civilizációért” harcoltak, továbbá azért „kockáztatták életüket, hogy ne a degenerált elkorcsosulás, a férfiatlanság, és a gyávaság legyen úr kontinensünkön és szeretett magyar hazánkban, hanem a tisztaság és a férfias keménység. (...) Akkori hőseink követtek őseik heroikus, dicsőséges, férfias és katartikus példáját. Mászt ugyanis nem tehettek. (Ez egyébként evidencia, csak egy ilyen degenerált, dekadens korban kell hangsúlyoznunk).”⁸ Jól tetten érhető ugyanitt az egészen primitív történelemroncsolás, hiszen a „Kárpát-medence a magyaroké volt, ma is az, és az is marad, örökre! A tatárok, a törökök után mi, magyarok állítottuk meg az orosz pestisjárványt a Kárpát-medencében” mondatok hat állítása nyilvánvalóan egytől-egyig valótlan. Legnyilvánvalóbban mégis éppen az oroszok megállításáról szóló az, hiszen a tatárok is, törökök is bár legyőzték a magyar erőket, utóbbiak többször Bécs alá is eljutottak, és csak *onnan* nem tudtak to-

vább nyomulni, de legalább befolyási övezetük határa valóban a Kárpát-medencében húzódott, az oroszok azonban köztudomásúlag továbbhaladtak Magyarországon.

Jól láthatók a fentiek alapján a „mi” történelem hangsúlyos elemei: az idők kezdetétől mai értelemben létező, kifogástalan eredetű és erkölcsiségű kompakt magyar nemzet, amely önmagát feláldozva védte a keresztény Nyugatot. Értékei elsősorban katonásak és kaszárnyásan „férfiasak” a „pubány”, „degenerált”, „dekadens”, „elkorcsosult” (értsd: toleráns, békés, civilizált) jelenkori fősodorról szemben: az egészet a

kamaszkorban rekedt férfiak ifjúsági regényes harci romantikája fűti. Igen jellemző, hogy a Trianon-bűnbakként kezelt Károlyi Mihályról az egyik cikk fontosnak tartja elmondani, hogy a nevezetes párbajban Tisza István „játszva szorította a vívóterem falának gyatra, férfiatlan ellenfelét.” (A párbaj a sajtótudósítások szerint 50 percig tartott, ami azt mutatja, hogy az erőviszonyok vagy kiegyenlítettebbek voltak, vagy pedig Tisza nem túl „férfias” módon „játszott” a gyengébbel.)

E nemzet tagjai és idealizált, 1945 előtti korszaka nem lehet bünyös a zsidók százezreinek meggyilkolásában. A Kuruc.infón 2010 márciusa és júniusa között hosszú vita bontakozott ki egy (vagy több) Perge Ottó nevű (vagy álnevű) állítólagos magyar- és történelemtanár, Jürgen Graf, Moszkvába emigrált német holokauszttagadó nyelvtanár, illetve velük szemben Karsai László és Ungváry Krisztián történészek részvételével.⁹ (Perge majd másfél száz cikket írt különben a Kuruc.infóra, amelyek előszeretettel foglalkoznak a Közel-Kelettel, a zsidókkal és a rokonszenvvel kísért terrorista mozgalmakkal.) Nem mehetünk itt a hosszadalmas „vita” részleteibe, vagyis annak ismertetésébe, hogyan kerül ki Pergéék, hogy Karsaiék kérdéseire és érveire válaszoljanak, milyen átlátszó módon válogatnak források között, és milyen tájékozatlanságról árulkodnak megnyilvánulásaik. A vita önmagáért beszél, mégis talán a legjellemzőbb, hogy a Kuruc.info egy percentet sem változtatott holokauszttagadó álláspontján, hiszen a „holokamun”, „hollókoszton” élcélődők érzik: maga az előítéletes olvasótábor, a rájuk hangolódott közeg biztosítja számukra, hogy igazuk legyen, bármit is mondjon a két történész. Ezt jól jelzi, hogy amikor egyes szervezetek, még a vita előtti évben felvetet-

ték, hogy a középiskolai történelmi atlaszban miért nem szerepel a holokauszt, akkor Lipusz elegendőnek tartotta félvállról, különösebb magyarázat nélkül kijelenteni: „*egy legendával, nevezetesen a »holokauszttal« miért is kellene foglalkoznia egy atlasznak, amelynek tudományos alapokon kell állnia?*”¹⁰

Ugyanez a megingathatatlan magabiztosság jellemzi a holokauszttal foglalkozó, későbbi kurucos cikkeket is, mintha a vita a számukra megsemmisítő eredményével le sem zajlott volna. Egy 2013. június 19-i írás szerint például „(Elbocsájtó levelek...) *Anna Zwierzynska több mint három hónapot töltött a birkenauai munkatáborban [sic!] nevelési céllal [sic!], ahonnan 1944. július 21-én engedték szabadon. Éppen abban az időszakban, amikor a hololegenda szerint javában megsemmisítették arrafelé Magyarország vidéki zsidóságát.*”¹¹ Mintha bizony egyetlen vagy akár néhány tucat ember szabadon engedése a munkatáborból (és nem Birkenauból, vagyis a haláltáborból!) cáfolatát adná százezrek megölésének. És igen: itt azt adja.

Ebbe a történelempébe az 56-os felkelők sem férnek bele hús-vér emberként, csakis mint hófehér hungarocellból kivágott, egysíkú patyolatmártírok. A kaposvári Csiky Gergely Színház, mely 1981-es *Marat/Sade* előadásában, még a pártállami időkben merte elsíratni 1956-ot, 2006-ban sem illeszkedett az évfordulás – ellenkező előjelű – politikai elvárásokhoz. Mohácsi János és Mohácsi István *56 06 örült lélek, vert hadak* című darabjában egy forradalmár orvostanhallgató hullafáradtan és felfokozott feszültségben tévesen árulónak hisz egy beteget, és társával megöli. A történetből a közismert Tóth Ilonka-ügy körvonalai rajzolódnak ki, abban a beállításban, ahogy az 1956-tal foglalkozó egyik kutató is látja a medika esetét.¹² A Kuruc.infóé a dicsőség, hogy e történelmi kérdésből színházi botrányt kavart *Tóth Ilonát kommunista propagandadarabban gyalázzák* című, 2007. február 20-i szerkesztőségi írásában, az „*Antimagyarizmus*” rovatban. Ebben egyebek mellett közölték a „*Tóth Ilonka történetét meghamisítva játszó cionista színésznőcske*” és a rendező mobilszámát, zaklatásra szólítva fel az olvasókat.

Aki az önfeláldozó hős egysíkú panelje helyett összetett, drámai emberi történetet mutat be (ráadásul a történelmi hűséghez is közelítve), annak a számára nincs kegyelem, hiszen „antimagyar” és cionista. Ezzel el is érkeztünk a következő témához.

A KURUC.INFO S TÖRTÉNELEM TÖRVÉNYSZERŰEN ÖNELLENTMONDÁSOKBA KEVEREDIK. EZÉRT ALKOTÓI, MINT AZ ÁLTALUK ÁTKOZOTT TRIANONI BÉKECSINÁLÓK, SZEMPONTOKAT VÁLTAKOZTATVA, KÖVETKEZETLENŰL HÚZOGATJÁK MEG A TÖRTÉNELMI ÉRTÉKHATÁROKAT ANNAK MEGFELELŐEN, HOGY MELYIK ESEMÉNY HOGYAN SZUSZAKOLHATÓ BE AZ IDEOLOGIKUS „RENDSZERBE.”

A neten sokféle olvasható a legfőbb gyűlöltcsoport, a zsidók történetéről szóló különféle elképesztő ismertető, melyek – a megosztások számát látva – döbbenetesen népszerűek.

Jellemző példa ezek jellegére egy bizonyos Benjamin Freedman (máshol Benjamin H. Freedman) állítólagos zsidó üzletember újabban széles körben terjedő beszéde. E szerint a zsidók pénzelték az első világháború mindkét harcoló felét, így nekik köszönhető az egész első világegés, ami azért nem szakadt félbe 1916-ban (a „győztes” németek nagylelkű status quo békeajánlatával), mert a zsidók önzésből váratlanul elfordultak a németektől, és belerángatták Amerikát. De a zsidók okozták a második világháborút is.¹³

A kurucinfón vitát is rendeztek *Zsidók és hazafiak, merre és hogyan tovább?* címmel, és ezen egy külsős szerző, „*vitéz*” Siklósi András olvasta a zsidók fejére történeli „*bűneiket*” az „*Ördögtől való, egyáltalán nem tisztelt Parazitáink!*” megszólítást követően. (Tirádaival szemben egy vitázó ellencikkeket is lehozta, de nem kérdéses, hogy a honlap melyik oldalon állt a csörtében.)¹⁴

Siklósi szerint azt a gondolatot „*ép ésszel kibírni sem lehet, hogy [a zsidók] netán már korábban itt [ti. a Kárpát-medencében] voltak, mint eleink*”. De valóban régen itt vannak „*e belterjes vámpírok*”, hiszen „*már az Árpád-házi uralkodóink s az Anjouk alatt is gondok voltak velük*”, „*egy Fortunátus (Szerencsés) Imre nevű Fugger-zsidó »kezelte« a királyi kamara pénzét. Házában a padló alá több mázsa aranyat és egyéb kincseket, ékszereket ástott el... ez a féreg*” vagyis „*a mohácsi vereség fő oka megint a zsidó kapzsiság miatti késelem volt.*” A törököknek „*derék zsidaink jártak a nyakukra, s biztatták őket, hogy ugyan foglalják már el az országot, hiszen nincs semmi számottevő védelmünk. A folyamatos zsidó árulás eredményezte hősies végvári küzdelmeinket, majd Buda megszállását, s hazánk 3 részre szakadását*”. A Habsburgokról ugyanitt megtudjuk, hogy „*ez a rendkívül sötét lelkű, aljas (...) »uralkodó dinasztia« itáliai (Nápoly környéki) zsidókból eredeztethető*”, „*jórészt degenerált, ferde hajlamú, véreskezű, uborkafára fölkapaszkodott zsarnokok*” voltak, „*zsidó sátánfattyak*”, akik sok „*kárt okoztak tombolásukkal*”. A 20. században – mely „*a zsidó rémtettek mindent überelő Csimborasszója*” a zsidók (ki más?) „*kitalálták nekünk*

a »halszagú« finnugor rokonságot”. A tiszzaeszlári per természetesen tévesen mentette fel a zsidó „gyilkosokat”, és ezzel a per „Trianon közvetlen előjátéka (pettingje?) volt” (sic!). A zsidók a dualizmus idején „jóformán mindent a kezükbe kaparintottak” és „zsidó vezetésű szabaddóműves páholyokban, (...) gőzerővel folyt a magyarság elleni szervezkedés, összeesküvés, ill. a velünk élő nemzetiségek föllázítása”. „Majd kirobbantották az »őszirózsás forradalmat« s az 1919-es patkánylázadást ... mely szétdarabolásunkba torkollott.” Vagyis – mondhatnánk, természetesen – a zsidók csinálták Trianont is.

A holokauszt idején a magyarok védtek a zsidókat (Siklósi nem tagadja az üldözéseket), és ezt ők „úgy hálálták meg őrangyalaiknak, hogy utolsó csatlósának bélyegezték benünket, s a felszabadulás után iszonyú vendettát rendeztek. (»Keresztény koponyákon akarunk járni!«) (...) Ami ezután következett”, 1945-től máig, az a „totális zsidó rémuralom és ország-hódítás kiépítése.” „Az elmúlt 65 évben” egyetlen Szálasihoz „fogható épkezláb vezető” nem adatott nemzetünknek. (Ezekhez különben, hogy a nagy abszurd teljes legyen, egy helyen Nagy László versét odacibálva azt is hozzáteszi, hogy reméli, „támad közülünk olyan elszánt hazafi, »aki fogában tartva, a szerelmet átviszi a túlsó partra«.”) Persze a honlap saját szerzője, Lipusz is szállít középkori zsidó történelmi cikksorozatban foglalkozik¹⁶, majd később is visszatér rá.¹⁷

A zsidógyűlölet illetően múltba vetítése nem nagyon meglepő a tájékozott ember számára. Annál szokatlanabb az a cikk, ami a melegek múltját érinti. A *Meleg horrortörténet a sötét középkorból* című 2009. november 13-i írásban¹⁸ Lipusz hosszú bekezdésekben, látható kéjjel idézi Maurice Druon *Az elátkozott királyok* című regényének naturalista leírását arról, hogyan szenvedett kínhalált a homoszexuális II. Edward angol király és férfi szeretője a 14. században. A leíráshoz biggyesztett gúnyos kommentár nem hagy kétséget afelől, hogy Lipusz szerint éppen ugyanezt kéne tenni a melegekkel ma is: „Micsoda barbár állapotok is uralkodtak akkoriban: minden egyének megvolt a társadalom nagy- és kisközösségeiben a megfelelő helye, (...) a paraszt elfogadta a hite szerint Isten által rárótt hivatást, s a férfi és a nő – roppant korszerűtlen és haladásellenes módon – egymással kötött az egyház áldásával házasságot (...) Ami pedig a legelfogadhatatlanabb ezen ősi világ normarendszerében, az a tudatlan középkori ember által abnormalisnak tartott másság elutasítása volt.” Figyelemre méltó, hogy itt

nem a gyűlöltek elődei, a régi melegek, hanem épenséggel az őket üldözők viselkednek megbotránkoztatóan, de ebben a közegben és kommentárral még így is a mai homofóbia alátámasztására szolgálhat a történet.

E beállításban a középkort meghaladni kívánó racionalizmus és felvilágosodás is az „ők” (zsidók, szabaddóművesek, liberálisok) világa, vagyis egy „elleneséges” korszak, gyűlölt és káros eszmékkel, értékekkel. A felvilágosodás Lipusz értelmezésében valójában „nagy szellemi elsötétülés”, a francia forradalom pedig ennek „betetőzése”, amely „végeképp lerombolta a tradicionális értékeken alapuló Európát, illetve azt, ami ebből a 18. század végére maradt: a spiritualitást, az oltárt, a trónt és a hagyományos értékeket.”¹⁹

Megjelenik persze a mai tőkés történelmi előképe is: „Nyugodt lelkiismerettel kijelenthetjük, hogy e kaszaélre való társaságnak [a mai gazdasági elitnek] hibetetlen szerencséje van: ezt a közéleti ámokfutást és nemzetpusztító bűncselekmény-áradatot történelmünk egyetlen korszakában sem »tetszettek volna túlélni« forradalom nélkül, hiszen 1514-ben is az akkori elitnek a maival összevetve nagyságrendekkel kisebb büneiért lobbant fel a fegyveres ellenállás lángja, s húztak a felkelők karóba nemeseiket meg püspököket egyfajta népi igazságszolgáltatásként” – mutat irányt a jelennek Lipusz, miközben a múltból beszél.²⁰

Persze a liberálisok, vagyis „a mai SZDSZ evolúciós és politikai értelemben vett, magyargyűlölő” elődeiről sem feledkezik meg a honlap, ők „Károlyi és politikai elvarátai, a polgári radikálisok, a marxizmus sátáni metelyével erősen fertőzött szociáldemokraták, szabaddóművesek és egyéb destruktív szervezetek.”²¹

ELVENNI A MÚLTAT – AZ „ŐK” TÖRTÉNELEMKREÁLÁSA

Messze a szélsőjobb körein túl elterjedt nézet manapság, hogy „Ősi bölcsesség: ha meg akarsz hódítani egy népet, először a múltját kell tőle elvenned, vagy átírnod azt. Hiszen közismert: a történelmet mindig a győztesek írják.”²² Általában, akik kétségbe vonják a történelmi ezotéria hiedelmeit (sok tízezer éves magyar jelenlét a Kárpát-medencében, magyar eredetű világírásbeliség, több tízezer éves magyar piramis Boszniában, sumer–magyar azonosság/rokonság, hun–magyar azonosság, a finnugor nyelvrokonság mint kitaláció elutasítása, kitalált középkor stb.) végső soron nem lehetnek mások, mint idegenek, a gyűlölet

csoport tagjai, elsősorban is zsidók. A körkörös érvrendszer szerint (1) „mi” nagyszerűek vagyunk, tehát múltunk is csak nagyszerű lehet. Ez egyszerre hasonlít a régi emberek geocentrikus világképére – hisz mi más lehetne a világ közepén, mint mi, a földdel –, és a kisgyermeki világképhez, amelynek középpontjában ő és csodás szülei állnak. Ha viszont valaki e mi-centrikus történelemkép hitelességét kétségbe vonja, akkor (2) ő értelemszerűen csak idegen (zsidó) lehet, hisz aki nem idegen, az nyilván csak a mi-centrikus felfogásban hihet. És lám, (3) milyen gonoszok a zsidók, hát nem kétségbe vonják dicső mi-centrikus történetünket? Vagyis ami bizonyítéként kijön ebből a gépezetből, az nem más, mint amit korábban előfeltevésként épp ők adagoltak bele.

ELLENTMONDÁSOK KEZELÉSE

A Kuruc.infós történelem törvényszerűen önellentmondásokba keveredik, ezért alkotói, mint az általuk átkozott trianoni békecsinálók, szempontokat váltakoztatva, következetlenül húzogatják meg a történelmi értékhatárokat annak megfelelően, hogy melyik esemény hogyan szuszakolható be az ideologikus „rendszerbe.”

Dózsa katonái kapcsán például Lipusz megemlíti, hogy „ez a réteg, illetve leszármazottaik a mai napig nem jutottak földhöz, s (...) tovább gyarapították a (...) »3 millió koldus« táborát a 20. században, kiváltképpen az ún. »rendszerváltoztatás« utáni időszakban”. E nagyvonalú történelmi ívbe persze nem illik bele, hogy a gyűlölt Károlyi Mihály földet kezdett osztani, illetve az 1919-es „patkánylázadók” elvették az elittől a földet és államosították, ahogy az 1945 utáni „zsidóuralomban” pedig földosztást hajtottak végre. Ezért minderről szó nem esik. Ahogy arról sem, hogy a bálványozott Tisza mennyire ellenezte az ilyesmit, vagy hogy „Prónay Pál, az elfeledett hazafi” naplója tanúsága szerint elsődleges dolgának tartotta, hogy a dunántúli birtokokon a felszabaduló uradalmi cselédek uratknak engedelmes szolgálkává „fegyelmezze” vissza. Nem illeszkedik ebbe a képbe persze Horthy sem, aki az említett „3 millió koldus” világot úgy konszolidálta, hogy biztosította a nagybirtok fennmaradását.

Szintén kiáltó ellentmondás Károlyitól számon kérni, hogy szétesőben lévő seregével nem fordult azonnal az antant ellen, Horthynak viszont „szomorú, tragikus kötelességének” elismerni, hogy flottafőparancsnokká való kinevezése másnapján, harc nélkül átadja a Monarchia flottáját a délszláv államnak.²³ Arról sem esik szó, hogy Horthy az antant védelme alatt szervezte hadseregét, amellyel csak civil magya-

rok ellen fordult, de véletlenül sem a franciák, szerbek vagy románok ellen. (El tudjuk képzelni, hogyan kommentálná mindezt ez a narráció, ha zsidó vagy baloldali politikus hajtotta volna végre.)

Az sem zavarja a múltábrázolókat, hogy a dicsőített magyar 1848 éppen az édeninek ábrázolt, tradicionális középkori világot szétverő angol alkotmányos változtatásokat honosította meg, melyeket a gyűlölt francia felvilágosodás és forradalom plántált a kontinensre. Vagyis, hogy a magyar forradalom éppen „a spiritualitást, az oltárt, a trónt és a hagyományos értékeket” vette semmibe, amit máshol Lipusz megsirat.

MIT TEHET A TUDOMÁNY, A PEDAGÓGIA, A JÓZAN ÉSZ?

Ahhoz, hogy a fenti kérdésre választ adhassunk, tudni kell, hogy nem egy marginális szubkultúra történelemszemléletéről van szó. A fent leírt történelemképnek nincsenek olyan elemei, melyek a köztisztviselőben álló és tömegek által fogyasztott médiumokban is már jó ideje jelen ne lennének. A zsidók által tető alá hozott mohácsi katasztrófáról például az Echo televíziós csatornán láthattunk fejtegetést,²⁴ a zsidóknak a magyar történelemben játszott gyászos szerepéről vallottakat pedig Bakay Kornél is felmondja a Magyar Elektronikus Könyvtárban is hozzáférhető tankönyveiben.²⁵

Darvas-Kozma József pápai káplán, címzetes esperes, csíkszeredai plébános 2012-es nevezetes március 15-i beszéde Csíkszeredán hangosította ki a televíziókba is előszeretettel meghívott Drábik János nézetét arról, hogy a zsidók tehetnek az 1848-as szabadságharc leveréséről, amely nélkül az Bécsben fel sem merült volna.²⁶ Bayer Zsolttól, A kormánypárt-hoz közel álló szerzőtől is olvashatunk a nemzeti-szocializmusért lelkesedő, a kollaboráns kormányban az ország ellen, a zsidók deportálása érdekében serénykedő Imrédy Bélát a Kuruc.info cikkéhez hasonlóan heroizáló írást a *Magyar Hírlapban*.²⁷ A Kuruc.infón megfigyelhető sematikus szemléletet a Duna Televízió rendszeresen jelentkező *Hagyaték* című műsor folyamatosan népszerűsíti, amelynek *Törött karddal – Egyenes gerinccel: A keleti bástya katonái* című 2012. november 17-i adása például számos durva torzítás mellett az 1944-es hős budai „várvédők” apoteózisát zengi, „történészként” a kor elismert szakértői helyett azt a Kosaras Péter Ákost szólaltatva meg, aki korábban csak SS-történelmi munkájával (és SS egyenruhában való fényképezkedésével) tette ismertté magát. A *Hagyaték Trianon – Feltámadásra várva* című 2012. június 2-i adásában pedig Bakay Kornél ha körülírva is, de jól érthetően nevezi ki a

zsidókat Trianon okozóinak, mikor a műsor 16. perce körül kifejti: A liberalizmus, mely „a kiegyezés korában tör be a Kárpát-medencébe ... a magyarságtól teljesen idegen ... olyan személyek népcsoportok által képviselt eszmerendszer volt, és maradt mindmáig, amelynek tagjai ugyan bírták a magyar nyelvet, de a magyarságtudatuk egyáltalán nem volt meg és ennek következtében” „behálózták” és „önmagával meghasonlott néppé” tették a magyart. Ez vezetett Trianonhoz, pedig „a magyar hadsereg nem szenvedett vereséget” az első világháborúban; mindez persze – túl azon, hogy infantilisán bárgúnak állítja be a magyarokat – durván ellentmond a forrásoknak és az ezekre épített mérvadó értékeléseknek is.²⁸

Ez az egész önelfogult narráció egy mélyen gyökeredző történet szemléleti hagyományra épül, amely a 19. században alakult ki a dualizmus kényszeresen hazug és pótcselekvéses, kompenzálás világában, és amelyet a szocializmus, különösen annak első időszaka csak tovább erősített. Alapjellemzője – és ez más népek sematikus nemzet történeteiben is megtalálható – hogy a történelem bonyolult ágbogait egy szimmetrikus rácsba erőszakolja, amelyben a legkülönbözőbb korszakokban ténykedő magyar politikusok és „nemzeti” törekvések egyöntetűen pozitívak, morálisak, egymással párhuzamosak és egymásnak megfeleltethetőek, és minden más ezzel merőlegesen ütközik.²⁹

Hiába a 80-as évektől kezdődő történelemszemléleti korszerűsödés: a nemzeti összefogás napjára kiadott 2011-es pedagógiai anyag, a 2012-es új kerettanterv (és nyilván az ezek nyomán várható új történelemkönyvek, atlaszok is majd) vizsgálépést jelentenek az önbecsapó, hazug történelemszemlélet felé, amely termékeny táptalaját jelentik a társadalmi és külpolitikai gyűlölködéseknek. Tovább rontja a helyzetet, hogy a tematikán és szemléleten túl a metodika is visszafelé lép, vagyis a kritikus szemlélet fejlesztése, a forrásközpontú megközelítés elcsúsztatása helyett a kinyilatkoztatott történeti igazságok közvetítése felé halad az iskolai oktatás.³⁰

A kimondottan gyűlöletbeszédhez köthető történelmi narratívákkal szemben (pl. zsidó világösszeesküvés, holokauszttagadás) nem lehet elszigetelten fellépni anélkül, hogy ezzel az itt vázolt szélesebb

EZ AZ EGÉSZ ÖNELFOGULT NARRÁCIÓ EGY MÉLYEN GYÖKEREDZŐ TÖRTÉNET-SZEMLÉLETI HAGYOMÁNYRA ÉPÜL. AMELY A 19. SZÁZADBAN ALAKULT KI A DUALIZMUS KÉNYSZERESSEN HAZUG ÉS PÓTCSELEKVÉSÉS, KOMPENZÁLÓS VILÁGÁBAN, ÉS AMELYET A SZOCIALIZMUS, KÜLÖNÖSEN ANNAK ELSŐ IDŐSZAKA CSAK TOVÁBB ERŐSÍTETT. ALAPJELLEMZŐJE ... HOGY A TÖRTÉNELEM BONYOLULT ÁGBOGAIT EGY SZIMMETRIKUS RÁCSBA ERŐSZAKOLJA, AMELYBEN A LEGKÜLÖNBÖZŐBB KORSZAKOKBAN TÉNYKEDŐ MAGYAR POLITIKUSOK ÉS „NEMZETI” TÖREKVÉSEK EGYÖNTETŰEN POZITÍVAK, MORÁLISAK, EGYMÁSSAL PÁRHUZAMOSAK ÉS EGYMÁSNAK MEGFELELTETHETŐEK, ÉS MINDEN MÁS EZZEL MERŐLEGESSEN ÜTKÖZIK

„hátszaggal” is kezdenénk valamit, amely a gyűlölettörténelemhez egyre több ember éltető „nyitottságát”, fogékonyságát „szállítja”. Így látszik igazán, hogy a feladat mennyire nehéz: egy államilag is támogatott, tévécsatornákon és az iskolában népszerűsített, lelki és szellemi kényelmet biztosító szemléleti trenddel szemben kevés a történész- és történelemtanár-társadalom szakmai törekvése.

De más nehézségek is vannak. A Kuruc.infó holokausztvitája és annak utóélete jól mutatja, hogy a fanatikus tagadókkal szemben a racionális érvelésnek általában nem sok fogantja van. Ezt mindenki megtapasztalhatta, aki már bonyolódott racionálisnak szánt vitába egy eszme fanatikus hívével.³¹ Egy 2007-es cikk példája is jól mutatja, hogy néha milyen értelmetlen a józan vita. Az írás bemutatja, hogy a neten terjedő legenda egy dualizmus kori magyarországi román politikus magyargyűlölő verséről teljesen meghamisítja a történeteket, ugyanis éppenséggel egy magyar szerzőjű románygyűlölő vers szemléltető célzatú kifordításáról volt szó. A cikket a *Nem, nem soha!* című honlap kis rövidítéssel átvette *Már 1907-ben a magyarokat gyalázta egy román képviselő* címmel. Vagyis aki hinni akar, annak a cáfolat is az igazát fogja bizonyítani, az érvek az ő szemében automatikusan önmaguk ellen fordulnak.³²

A vita ellen hat továbbá, hogy a történészek nagy része lealacsonyítónak tartja, hogy felkészületlen és kvalifikálatlan, gyakran durva modorú megmondó embereket emeljenek fel a vitapartner rangjára, ezzel egyúttal hitelesítve, sőt némileg népszerűsítve is azok eszméit. Emellett időpocsékolásnak is vélik a vitát, ami a fontosabb tudományos munka elől veszi el az energiákat.

Mindezzel együtt nem gondoljuk, hogy teljesen tehetetlenek vagyunk, és hogy Karsai és Ungváry, vagy a legendacáfoló kiadványok és honlapok történész szerzői (töriblog, nyest.hu, Hahner Péter, Ablonczy Balázs, Fodor István, Honti László legendacáfoló kötetek³³ stb.) Don Quijoték lennének. (Már csak azért sem, mert e sorok írója is egy legendacáfolós honlapot – tenyleg.com – szerkeszt.) Mert igaz ugyan, hogy ezek a viták nem mozdítanak a fanatikusok álláspontján – pláne nem azonnal és közvet-

lenül – de a „beábrándulásra” csak hajlamos, ám még nem fanatikus hívőket (akik inkább megfigyelői ezeknek a vitáknak, mintsem résztvevői) képesek visszarángatni a földre, a józanság világába. A ködoszlató szakember különösen akkor lehet sikeres, ha nem lekezelő és durva – amely hibába különben a cáfolók néha belecsúsznak, elfeledve, hogy ezzel csak az amúgy is pártjukon lévők számára meggyőzőek, a bizonytalankodókat inkább elriasztják.

Nagyobb probléma az iskolai oktatás és a tudományos ismeretterjesztés visszatérítése a józan és korszerű történelemszemlélethez. Ez a közeljövőben nem lehet sikeres, de a mai folyamatos szakmai munka, viták, józan kiadványok és honlapok megalapozhatnak egy későbbi visszafordulást. Fontos lehet az Akadémia és a történelemszociológia szakmai elveket követő magatartása is.

Mivel a történelemre alapozott gyűlölet is a neten terjed, az ezzel szembeni közömbösítés, feltartóztatás is hatékonyabb lehet, ha ugyanezt a terepet választja (pl. rövid filmekkel, Facebook anyagokkal, kommentekkel) – mégpedig amíg az állam nem támogatja, addig nem közvetlenül kormányzati, esetleg civil forrásokból. Emellett sok múlik az egyszerű, józan, művelt polgárokon is: hogy veszik-e a fáradságot regisztrálni és hozzászólni egyes honlapok írásaihoz, vitáihoz, vagy munkahelyükön, családi eseményeken merik-e képviselni a józan eszt.

JEGYZETEK

1. KÁCSOR Zsolt: Egy történelemtanár és a kétségbe vont történelem, *Népszabadság*, 2008. szeptember 12.
2. Lipusz Zsolt a magyar politikai elit történelmi felelősségéről, <http://kuruc.info/r/7/25081/#ixzz2apQW0zto>
3. Tüzes abronccsal koronázott parasztkirály, avagy 1514 szimbolikus üzenete, 2009. július 25. <http://kuruc.info/r/9/44175/#ixzz2a9tjQdk5>
4. <http://kuruc.info/r/9/62232/> 2010. július 3.
5. 140 éve született vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója (II. rész), <http://kuruc.info/r/9/26391/#ixzz2a9oGgLQI> 2008. június 23.
6. <http://kuruc.info/r/9/89516/#ixzz2aANjxeNF> 2011. december 15.
7. Lipusz Zsolt előadás Csepelen, *Jövönk.info* 2010. október 16. <http://www.jovonk.info/2010/10/16/lipusz-zsolt-eloadasa-csepelen>
8. *A becsület napja – főbajtás Budapest hős védői előtt*, 2009. február 2. <http://kuruc.info/r/9/35157/#ixzz2azUFwJz>
9. <http://kuruc.info/r/2/65341>
10. *Iszonyatos: kimaradt a holo-sci-fi és a „cigány történelem”*

a középiskolai atlaszból, <http://kuruc.info/r/26/45717/#ixzz2ajl1hEIV> 2009-08-27.

11. <http://kuruc.info/r/6/115237/#ixzz2aAPPuICn>
12. EÖRSI László: *Megbombáztuk Kaposvárt*, Budapest, Napvilág, 2013, 132–134.
13. <http://www.youtube.com/watch?v=e1X7QNEF-6s>. Itt a szöveg is megtalálható „érdekes” kommentekkel: <http://jobbik.net/index.php?q=node/6081>
14. *Tabudöntőgető vita a Kuruc.infón*, 2010. november 5. http://kuruc.info/r/6/69014/Tabudontogeto_vita_a_Kuruc_infon_2010-11-05
15. *Zsidótörvények az Árpád-házi királyok idején*, <http://kuruc.info/r/9/92521/>
16. Első rész: *Máig élő tabu: Solymosi Eszter meggyilkolása és a tiszzaeszlári per*, 2009. április 3. <http://kuruc.info/r/9/38166/#ixzz2bbVeUt68>, ötödik rész: 2011. április 5. <http://kuruc.info/r/9/77090/>. Ezután még folytatást ígérnek, de ezt nem találtuk.
17. *A lex Tiszaeszlár előjátéka Groó Diana filmje? – A per legkivívóbb ellentmondásai*, 2013. július 24. <http://kuruc.info/r/9/115423/>
18. <http://kuruc.info/r/7/50270/>
19. *A nagy francia téboly újabb felvonása: Mária Antónia meggyalázása és kivégeztetése*, 2012. október 10. <http://kuruc.info/r/9/102454/>
20. *Tüzes abronccsal koronázott parasztkirály, avagy 1514 szimbolikus üzenete*, 2009. július 25. <http://kuruc.info/r/9/44175/#ixzz2a9tjQdk5>
21. *A hazaárulás és a hazaszereget kettős évfordulóján (I. rész)*, 2008. november 1. <http://kuruc.info/r/7/30205/#ixzz2b16kedJh>
22. LIPUSZ Zsolt: Elhazudott történelmünk – Vázlat népünk eredetének fő kérdéseiről (I. rész) 2009. február 27. <http://kuruc.info/r/9/36139/>
23. *140 éve született vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója*, 2008. június 18. <http://kuruc.info/r/9/26231/#ixzz2a9nSd8F2>
24. Lásd erről: LŐRINC László: *A háttérhatalom és Mohács*, 2013. március 14. http://www.tenyleg.com/index.php?action=recordView&ctype=places&category_id=3115&cid=216045
25. Lásd: NAGY László: *Meddig terjed az alternativitás határa?* http://tte.hu/_public/nyagy_laszlo_alternativitas_hatara.pdf
26. <http://www.youtube.com/watch?v=6dNpOT00jcs>. Lásd még DR. DRÁBIK János: *Kossuth és a független magyar pénzügyrendszer*, <http://mek.niif.hu/06800/06897/html/0308.htm>
27. Lásd a kuruc.info cikkét, LIPUSZ Zsolt: *A kommunizmus természetrajza, II. rész: A totalitarizmus rögeszméjének igézetében*, 2008. október 28. <http://kuruc.info/r/9/30013/#ixzz2a9bbkF2c>. A Magyar Hírlapban megjelent cikkről lásd LŐRINC László: *Az élet tanítómesterei*, *Heti Világgazdaság*, 2011. december 7. <http://m.hvg>

- hu/hvgfriss/2011.49/201149_az_élet_tanítomesterei. Különben mindkét Imrédy-apológia hangsúlyozza azt a legendát, hogy a forintstabilizáció a rab Imrédy tervei alapján történt volna meg, ami nem igaz: Imrédy ugyan készített ilyen javaslatot fogvatartóinak, de abban más megoldásokat javasolt, pl. ellenezte, hogy új pénznemet vezessenek be, vagy hogy a stabilizációra csak a békekötés előtt kerítsenek sort.
28. http://www.youtube.com/watch?v=_ov_7G4mbQg
29. LŐRINC László: A ráclátásról, *Népszava*, 2002. július 23. <http://www.tte.hu/?page=szemle&cid=59&archiv=1&ev=2002>
30. LŐRINC László: *A történelemóra visszavág*, 2012. december 1. http://hvg.hu/velemeny/20121201_tortenelemora_visszavag; LŐRINC László: *Mit kezdjünk a Nemzeti Összetartozás napjával?* 2012. május 29. <http://www.tte.hu/tte/morzsak/7493-lrinc-laszlo-mit-kezdjuenk-a-nemzeti-oesszetartozas-napjaval>; DUPCSIK Csaba – REPÁRSZKY Ildikó: *Megérett. A 2013 tavaszi írásbeli történelem érettségi feladatainak és megoldó kulcsainak kritikai elemzése*. http://www.socio.hu/8pdf/2dupcsik_reparszky.pdf
31. A holokauszt-vita kilátástalanságát hangsúlyozza BODNÁR Kristóf is *Egy közelítés a holokauszttagadás problémaköréhez...* című filozófiai tanulmányában. http://www.academia.edu/3510469/Egy_kozelites_a_holokauszttagadas_problemakorehez_Ludwig_Wittgenstein_kesei_gondolatrendszerenek_kulonoskepp_az_A_bizonyossagrol_nehany_szoveghelyenek_fenyben
32. 2009. június 7. <http://nemnemsoha.gportal.hu/gindex.php?pg=27796293&nid=5069262&cmd=inscomment>
33. HAHNER Péter: *100 történelmi tévhit, avagy amit biztosan tudsz a történelemtől – és mind rosszul tudod*, Budapest, Animus Kiadó, 2010; ABLONCZY Balázs: *Trianon-legendák*, Budapest, Jaffa Kiadó, 2010; HONTI László (főszerkesztő): *A nyelvrokonságról. Az török, sumer és egyéb áfium ellen való orvosság*, Budapest, Tinta Könyvkiadó, 2010; FODOR István: *Meghökkenítő „őstörténet” és művelői*, in HONTI László id. mű.